

have imod det? Og nu får vi sandsynligvis et svar, der siger: Jamen vi er imod generelle eksklusivbestemmelser. Men hvorfor fjerner man dem så ikke på alle andre områder? Hvorfor vil man lige præcis fjerne muligheden for, at lønmodtageren og arbejdsgiveren kan lave en frivillig aftale? Det er det, der er så interessant. Vi vil gerne have at vide, hvorfor det er sådan.

Og hvilket parti er statsministeren i øvrigt på, når han beskylder hr. Ole Vagn Christensen for at være på arbejdsgiverens parti? Er statsministeren ikke enig i, at det er godt, at der foregår en lige og en sund konkurrence blandt ligeværdige parter, og at det da også er sådan, at hvis man har nogle aftaler, så bliver de respekteret?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, aftaler skal netop respekteres. Men det rigtige er, at aftaler indgås frivilligt, også en aftale mellem en lønmodtager og en fagforening om medlemskab. Det bør være op til den enkelte at beslutte, om man vil være medlem af en fagforening, og hvilken fagforening man vil være medlem af. Det er blot det, jeg gerne vil holde fast i, at sådan må det være i et frit samfund.

Når jeg før nævnte, at hr. Ole Vagn Christensen nu tilsyneladende tog arbejdsgivernes parti, var det jo sådan lidt ironisk ment, for det var nærmest for at sætte spotlys på, at jeg ikke tror, at det er den ærlige baggrund for hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål i dag. Hr. Ole Vagn Christensen står derimod vagt om et forældet system, hvor man vil tvinge mennesker til at være medlem af en bestemt fagforening.

Jeg går ind for, at vi har et velorganiseret arbejdsmarked, og hvis lønmodtagerne på en virksomhed føler, at der er problemer, jamen så er det da en naturlig ting, at man har en fagforening til at hjælpe sig. Og hvis fagforeningen er dygtig, vil lønmodtagerne på den virksomhed da også være medlemmer af fagforeningen. Hvorfor tror hr. Ole Vagn Christensen ikke, og hvorfor tror hr. Bjarne Laustsen ikke, at lønmodtagerne selv vil vælge at være medlemmer af fagforeningerne? Det er det, jeg ikke forstår.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er i den situation, at statsministeren vil køre det her over. Det er, som om man cykler hen over det væsentlige spørgsmål omkring eksklusivaftalerne.

For os er det vigtigt, at vi her i parlamentet har nogle fredsforanstaltninger, som gør, at man

også kan sikre, at det uorganiserede arbejdsmarked ikke undergraver det organiserede.

Jeg vil gerne gøre statsministeren opmærksom på, at da man i sin tid – i 1910 – vedtog disse spilleregler for det danske arbejdsmarked, var der sandelig ikke tale om, at folk ikke strømmede til fagforeningerne, og derfor blev de sådan set ikke lavet med henblik på, at man skulle sikre medlemmer. Men det kunne statsministeren jo have fået at vide, hvis han havde gravet ned i substansen.

Men statsministeren ønsker at give det her en karakter af, at det alene handler om, hvordan man sikrer medlemmer til fagforeningerne, og ikke, hvordan man sikrer ro og stabilitet og en god konkurrenceevne, og at man sikrer, at man ikke får krig på arbejdsmarkedet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, vi kommer det meget nærmere. Jeg tror, debatten kører lidt i ring. Og da der jo nu er fremsat forslag fra regeringens side, bliver der jo en rig lejlighed til at føre disse debatter i forbindelse med regeringens forslag, både her i salen og under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1414

6) Til statsministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Med hvilken begrundelse mener statsministeren, at der skulle have været oprettet eksklusiv-aftaler i det offentlige, når han vælger at sammenligne de offentlige arbejdsgivere med de private arbejdsgivere i spørgsmålet om afskaffelse af eksklusivaftalerne, jf. statsministerens svar i Folketingets spørgetime tirsdag den 14. januar 2003?«

Skriftlig begrundelse

I spørgetimen kom statsministeren med følgende argument for at afskaffe eksklusivaftalerne:

»Det er jo meget mærkeligt at tænke på, at det igennem mange år har været forbudt at have eksklusivaftaler inden for det offentlige. Og det fungerer ganske fint. Hvorfor kan det så ikke være sådan på det private?« Ræsonnementet går altså på, at hvis de offentlige arbejdsgivere kan klare sig uden eksklusivaftaler, så kan de private